

सर्व समर्थ शिक्षकका श्रेष्ठ शिक्षाधारी बन

आज सर्वशक्तिवान बाबा आफ्नो चारैतिरका शक्ति सेनालाई हेरिरहनु भएको छ। को को सदा सर्व शक्तिहरूको शस्त्रधारी महावीर विजयी विशेष आत्माहरू छन्। को को सदा होइन तर समयमा, समय प्रमाण शस्त्रधारी बन्छन्। को को समयमा शस्त्रधारी बन्ने प्रयत्न गर्छन् त्यसैले कहिले आक्रमण गर्न सक्छन्, कहिले हार खान्छन्। कहिले आक्रमण कहिले हारको चक्रमा चलिरहन्छन्। यस्ता तीनै प्रकारका सेनाका अधिकारी बच्चाहरू देखियो। तर विजयी श्रेष्ठ आत्माहरू सदा पहिलेबाटै सदा तयार रहन्छन्। समय प्रमाण शस्त्रधारी बन्दा समय शिक्षक बन्न पुग्छ। समय रूपी शिक्षकको आधारमा चल्नेहरू सर्वशक्तिवान शिक्षकको शिक्षाबाट सदा तयार नबनेको कारणले कहिलेकाहीँ समय आउँदा धोका पनि खान पुग्छन्। धोका खाएर स्मृतिको होशमा आउँछन् त्यसैले सर्वशक्तिवान शिक्षकको श्रेष्ठ शिक्षाधारी बन। समय रूपी शिक्षकको शिक्षाधारी होइन।

कति बच्चाहरूले बापदादासँग कुराकानी गर्दा अथवा आपसमा पनि कुराकानी गर्दा, साधारण रूपमा यही भनिरहन्छन्— समय आएपछि सबै ठीक हुन्छ। समयमा देखाउँला वा समयमा गरौंला। तर तिमी विश्व परिवर्तक बच्चाहरूलाई सम्पन्न र श्रेष्ठ समयलाई आह्वान गर्ने कार्य मिलेको छ। तिमीहरू निमित्त हौं सुनौलो बिहानीको समय ल्याउनको लागि। तिमीहरू समय रूपी रचनाका मास्टर रचयिता, समय अर्थात् युग परिवर्तक हौं। डबल काल माथिका विजयी। एउटा काल अर्थात् “समय” र दोस्रो काल “मृत्यु” को वशीभूत होइनौं। विजयी हौं। अमर भवको वरदानी स्वरूप हौं। त्यसैले समय अनुसार गर्ने होइनौं, बाबाको श्रीमत अनुसार चल्नेवाला हौं। समय त अज्ञानी आत्माहरूको पनि शिक्षक बन्छ। तिम्रो शिक्षक त समर्थ बाबा हुनुहुन्छ। कुनै पनि तयारी समय अगावै गरिन्छ नकि समय आएपछि। सदा तयारी सर्व शस्त्र शक्तिधारी सेनाको हौं। त्यसैले सदा आफूलाई जाँच गर— सर्व शक्तिहरूको शस्त्र धारण गरेको छु? कुनै पनि शक्ति अर्थात् शस्त्रको कमी भयो भने मायाले त्यही कमजोरीको विधि अनुसार नै आक्रमण गर्छ। त्यसैले यसमा पनि लापरवाह नबन्नु। अरु सबै त ठीक छ, थोरै केवल एउटा कुरामा कमजोरी छ, तर त्यही एउटा कमजोरी मायाको आक्रमणको बाटो बन्न पुग्छ। जसरी बाबाको बच्चाहरूसँग प्रतिज्ञा छ— जहाँ बाबाको याद हुन्छ त्यहाँ सदा म साथमा हुनेछु। त्यसैगरी मायाको पनि चुनौति छ— जहाँ कमजोरी हुन्छ त्यहाँ म व्यापक छु त्यसैले कमजोरीको अंश मात्रले पनि मायाको वंशलाई आह्वान गर्ने छ। सर्व शक्तिवानको बच्चाहरूलाई त सबैमा सम्पन्न बन्नु छ। बाबाले बच्चाहरूलाई जुन वर्साको अधिकार दिनुहुन्छ अथवा शिक्षकको रूपमा ईश्वरीय पढाइको प्रारब्ध अथवा डिग्री दिनुहुन्छ त्यसको के वर्णन गर्छौं ? सर्वगुण सम्पन्न भन्छौं अथवा गुण सम्पन्न भन्छौं? सम्पूर्ण निर्विकारी, १६ कला सम्पन्न भन्छौं, १४ कला भन्दैनौं। १०० प्रतिशत सम्पूर्ण सुख शान्तिको वर्सा भन्छौं। त्यसैले बन्न पनि यस्तो पर्यो अथवा थोरै मात्र कमजोरी चल्छ, यस्तो सम्झन्छौं? हिसाब किताब पनि गहन छ। भोलानाथ पनि हुनुहुन्छ तर कर्मको गतिको ज्ञाता पनि हुनुहुन्छ। दिनुहुन्छ पनि प्रशस्त र हिसाब पनि कण-कणको गर्नुहुन्छ। यदि थोरै कमजोरी रह्यो भने प्राप्तिमा पनि आधा जन्म, एक जन्मपछि आउन पर्छ। श्रीकृष्णको साथमा अथवा विश्व महाराजन लक्ष्मी-नारायणको राज-परिवार वा समीपको सम्बन्धमा आउन सक्दैनौं। जसरी संवत् एक एकबाट सुरु हुन्छ, त्यसैगरी नयाँ सम्बन्ध, नयाँ प्रकृति, नम्बरवन नयाँ आत्माहरू, नयाँ अर्थात् माथिबाट उत्रिएका नयाँ आत्माहरू, नयाँ राज्य, नवीनताको समयको सुख, सतोप्रधान नम्बरवन प्रकृतिको सुख नम्बरवन आत्माहरूले नै पाउन सक्छन्। नम्बरवन अर्थात् मायामाथि विजय प्राप्ति गर्ने। त्यसैले हिसाब पूरा हुन्छ। बाबाबाट वरदान वा वर्सा प्राप्त गर्दा प्रतिज्ञा यही गरेका थियौं— साथ रहने छौं, साथ जाने छौं र फेरि फेरि ब्रह्मा बाबाको साथमा राज्य गर्ने छौं। यस्तो प्रतिज्ञा गरेका होइनौं— पछि-पछि आउने छौं। समान बन्नु नै छ, साथमा रहनु छ। सम्पन्नताले, समानताले सदा-साथको प्रारब्धको अधिकारी बनाउँछ त्यसैले सम्पन्न र समान बन्ने समय अलबेलापनमा गुमाएर अन्त्य समयमा होशमा आएर के पाउँछौं?

त्यसैले आज सबैको सर्व शक्तिहरूको शस्त्रको जाँच गरिरहेको थिएँ। नतिजा सुनाएँ— तीन प्रकारका बच्चाहरू देखेँ। तिमीहरूले सोच्दा हौं— पछि गएर यो अलबेलापनको स्वभाव, यति थोरै छ चलिहाल्छ, यति मदत त बाबाले

गर्नुहोला, यस्तो स्वभावले नाजुक समयमा धोका नदेओस् र बच्चाहरूले पनि गुनासो गर्न नपरोस्- यतिसम्म त सोचेका थिएनौं त्यसैले नाजुक समय सामुन्ने आइरहेको छ। भिन्न-भिन्न प्रकारका हलचल बढ्दै जान्छन्। यी निशानी हुन् समय आएको। यो ड्रामामा इशारा हो तीव्रगतिले सम्पन्न बन्ने। बुझ्यौं!

आजकल मधुबनमा तीन तिरका नदीहरूको मेला छ। त्रिवेणी नदीको मेला हुन्छ नि! तीनै तिरबाट आएका, लगनले पुग्ने बच्चाहरूलाई देखेर, बच्चाहरूको स्नेहमा बापदादा हर्षित हुनुहुन्छ। मुखको भाषा बुझ्दैनन् तर स्नेहको भाषा बुझ्दछन्। कर्नाटक स्नेहको भाषा जान्नेवाला हुन्। त्यस्तै पंजाबले के जान्दछौं? पंजाब चुनौती दिन होशियार छन्। त्यसैले दैवी राजस्थानको चुनौतीले हाहाकारको सट्टा जयजयकार गराउने हुन्छ। गुजरातले के गर्छौं? गुजरातका सदा झूलामा झुलिरहन्छन्। आफ्नो संगमयुगको समीप स्थानको भाग्यको झूलामा पनि झुल्छन्। आफू सबैभन्दा नजिक भएकोमा खुशीले झुल्छन्। त्यसैले गुजरात भिन्न-भिन्न झूलामा झुल्नेवाला हो। अनेक ग्रुप पनि छन्। अनेकता सबैलाई राम्रो लाग्छ। गुलदस्तामा पनि भिन्न-भिन्न रङ्ग, रूप, सुगन्ध भएका सुगन्धित फूलहरू प्रिय लाग्छ। अच्छा।

सबै तिरबाट आएका सबै शक्तिशाली, सदा अलर्ट रहने, सदा सर्व शक्तिहरूको शस्त्रधारी, सर्व आत्माहरूलाई सम्पूर्ण सम्पन्न बनेर शक्तिहरूको सहयोग दिने, श्रेष्ठ काल, श्रेष्ठ युग ल्याउने, युग परिवर्तक नम्बरवन बनेर नम्बरवन सम्पन्न राज्य-भाग्यको अधिकारी- यस्ता सर्वश्रेष्ठ बच्चाहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

पंजाब पार्टीसँग:- (१) सदा हर कदममा यादको शक्तिद्वारा पदमको कमाई जम्मा गर्दै अगाडि बढिरहेका छौं नि! हर कदममा पदम भरिएको छ- यो जाँच गरिरहन्छौं? यादको कदम भरपुर छ, विना याद कदम भरपुर हुँदैन, कमाई हुँदैन। त्यसैले हर कदममा कमाई जम्मा गर्ने बच्चा हौं नि! कमाई गर्नेवाला नै कमाउने बच्चा हुन्छ। एउटा हुन्छ कैवल खाने पिउने र उडाउने र अर्को हुन्छ कमाई जम्मा गर्नेवाला। तिमी कुनचाहिँ बच्चा हो? त्यहाँ बच्चाको कमाउँछ आफ्नो लागि पनि र पिताको लागि पनि। यहाँ बाबालाई त चाहिँदैन। आफ्नो लागि नै कमाउँछन्। सदा हर कदममा जम्मा गर्ने, कमाई गर्ने बच्चा हुँ? यो जाँच गर किनकि समय नाजुक हुँदै गइरहेको छ। त्यसैले जति कमाई जम्मा हुन्छ त्यति आरामले श्रेष्ठ प्रारब्धको अनुभव गरिरहने छौं। भविष्यमा त प्राप्ति छँदै छ। यो कमाईको प्राप्ति अहिले संगममा पनि हुन्छ र भविष्यमा पनि हुन्छ। त्यसैले सबै कमाउनेवाला हौं अथवा कमाउने र खानेवाला हौं?

जस्तो बाबा त्यस्तै बच्चाहरू। जसरी बाबा सम्मन्न हुनुहुन्छ, सम्पूर्ण हुनुहुन्छ त्यसैगरी बच्चाहरू पनि सदा सम्पन्न रहनेवाला छौं। सबै बहादुर हौं नि? डराउनेवाला त होइनौं? डराउन त डराएनौं? थोरै डरको मात्रा संकल्पमा मात्र पनि आयो कि आएन? यो नथिङ्ग न्यु हो नि। कति पटक यो भएको छ, अनेक पटक दोहोरिएको छ। अहिले भइरहेको छ त्यसैले डराउने कुरा छैन। शक्तिहरू पनि निर्भय छौं नि? शक्तिहरू सदा विजयी, सदा निर्भय। जब बाबाको छत्रछायाँको तल रहनेवाला छौं भने निर्भय नै हुन्छौं। जब आफूलाई एकलै सम्झन्छौं तब भय हुन्छ। छत्रछायाँ भित्र भय हुँदैन। सदा निर्भय। शक्तिहरूको विजय सदा गाएन गोरिएको छ। सबै विजयी शेर हौं नि! शिव शक्तिहरूको, पाण्डवहरूको विजय भएन भने कसको विजय हुन्छ? पाण्डव र शक्तिहरू कल्प-कल्पका विजयी हुन्। बच्चाहरूसँग बाबाको स्नेह छ नि। बाबाका स्नेही बच्चाहरूलाई, यादमा रहने बच्चाहरूलाई केही पनि हुन सक्दैन। यादको कमजोरी भयो भने अलिकति प्रभाव पर्न पनि सक्छ। यादको छत्रछायाँ भने केही पनि हुन सक्दैन। बापदादाले कुनै न कुनै साधनले बचाउनु हुन्छ। जब भक्त आत्माहरूको पनि सहारा हुनुहुन्छ भने बच्चाहरूको सहारा सदा नै हुनुहुन्छ।

(२) सदा हिम्मत र उल्लासका पंखले उड्नेवाला हौं नि! उमंग-उत्साहका पंखले सदा स्वयं पनि उड्छन् र अरूलाई पनि उड्ने बाटो बताउँछन्। यी दुवै पंख सदा साथ रहून्। एउटा पंख पनि कमजोर भयो भने माथि उड्न सक्दैनौं त्यसैले दुवै आवश्यक छ। हिम्मत पनि उमंग-उल्लास पनि। हिम्मत यस्तो चीज हो जसले असम्भवलाई पनि सम्भव गराउन सक्छ। हिम्मतले मुश्किललाई सहज बनाउँछ। तलबाट माथि उडाउँछ। त्यसैले सदा यसरी उड्ने अनुभवी आत्मा हौं नि! तल आउनाले त देख्यौं के प्राप्ति भयो! तल गिर्दै रह्यौं तर अहिले उड्ती कलाको समय छ।

हाई जम्पको पनि समय छैन। सेकेन्डमा संकल्प गर्यौं र उड्यौं। यस्तो शक्ति बाबाद्वारा सदा मिलिरहन्छ।

(३) स्वयंलाई सदा मास्टर ज्ञान सूर्य सम्झन्छौं? ज्ञान सूर्यको कार्य हो सबैबाट अज्ञान अन्धकार नाश गर्ने। सूर्यले आफ्नो प्रकाशद्वारा रातलाई दिन बनाइदिन्छ, त्यसैले यस्ता ज्ञान सूर्य विश्वबाट अन्धकार मेटाउने, भट्किरहेका आत्मालाई बाटो देखाउने, रातलाई दिन बनाउनेवाला हौं नि! आफ्नो यो कार्य सदा याद रहन्छ? जसरी लौकिक पेशा भुल्न चाहेर पनि भुलिदैन। त्यो त हो एक जन्मको विनाशी काम, विनाशी पेशा वा ड्युटी, यो हो सदाको ड्युटी— म मास्टर ज्ञान सूर्य हुँ। त्यसैले सदा आफ्नो यो अविनाशी कर्तव्य सम्झेर अन्धकार मेटाएर उज्यालो ल्याउनु छ। यसले स्वयंबाट पनि अन्धकार समाप्त भएर उज्यालो हुन्छ किनकि उज्यालो दिने स्वयं नै प्रकाशमय हुन्छ। त्यसैले यो कार्य याद राख र आफूलाई सदा जाँच गर— म मास्टर ज्ञान सूर्य प्रकाशमय छु? जसरी आगो निभाउने स्वयं आगोको तापमा आउँदैन, त्यसैगरी सदा अन्धकार दूर गर्नेवाला अन्धकारमा स्वयं आउन सक्दैनौं। मास्टर ज्ञान सूर्य हुँ, यो नशा र खुशी सदा रहोस्।

कुमारहरूसँग अव्यक्त बापदादाको भेटघाट

(१) कुमार जीवन श्रेष्ठ जीवन हो, कुमार जीवनमा बाबाको बन्यौं, यस्तो आफ्नो श्रेष्ठ जीवन देखेर सदा हर्षित रहने गर र अरूलाई पनि हर्षित रहने विधि सुनाइराख। सबैभन्दा निर्बन्धन कुमार र कुमारीहरू हुन्छन्। कुमारले जस्तो चाह्यो त्यस्तै आफ्नो भाग्य बनाउन सक्छन्। हिम्मत भएका कुमार हौं नि! कमजोर कुमार त होइनौं! जतिसुकै कसैले आफूतर्फ आकर्षित गरौंस् तर महावीर आत्माहरू एक बाबा सिवाय कतै पनि आकर्षित हुन सक्दैनन्। यस्ता बहादुर हौं। कति रूपले मायाले आफ्नो बनाउने प्रयास त गर्छ तर निश्चय बुद्धि विजयी हुन्छ। आतिनेवाला होइन। राम्रो छ। वाह मेरो श्रेष्ठ भाग्य! यही सदा स्मृतिमा राख। हामी जस्तो कोही हुन सक्दैन— यो नशा राख। जहाँ ईश्वरीय नशा हुन्छ त्यहाँ मायादेखि पर हुन्छौं। सेवामा त सदा व्यस्त रहन्छौं नि! यो पनि आवश्यक छ। जति सेवामा व्यस्त रहन्छौं त्यति सहयोगी रहन्छौं। तर याद सहितको सेवा भयो भने सुरक्षित रहन्छौं। याद भएन भने सुरक्षा हुँदैन।

(२) कुमार सदा निर्विघ्न छौं नि! मायाले आकर्षित त गर्दैन? कुमारहरूलाई मायाले आफ्नो बनाउन धेरै कोसिस गर्ने छ। मायालाई कुमार धेरै मन पर्छन्। उसले सम्झन्छ मेरो बनून्। तर तिमीहरू त सबै बहादुर हौं नि! मायाका गुलाम होइन, मायालाई चुनौति दिनेवाला हौं। आधा कल्प मयाको गुलाम रह्यौं मिल्यो के? सबैथोक गुमायौं त्यसैले अहिले प्रभुको बन्यौं। प्रभुको बन्नु अर्थात् स्वर्गको अधिकारलाई पाउनु हो। त्यसैले सबै कुमारहरू विजयी कुमार हौं। हेर्नु कच्चा कुमार छैनौं? मायालाई कुमारसँग बढी प्यार छ त्यसैले चारैतिरबाट कोसिस गर्छ— मेरो बनोस् भनेर। तर तिमीहरू सबैले संकल्प गर्यौं। जब बाबाको भयो त्यसैले निश्चिन्त भयौं। सदा निर्विघ्न भव, उड्तीकला भव।

(३) कुमार अर्थात् सदा समर्थ। जहाँ समर्थी हुन्छ त्यहाँ प्राप्ति हुन्छ। सदा सर्व प्राप्ति स्वरूप। ज्ञानी भएको कारणले मायाका भिन्न-भिन्न रूपलाई जानेको छौं त्यसैले आफ्नो भाग्यलाई अगाडि बढाउँदै जाऊ। सदा एउटा कुरा पक्का गर— कुमार जीवन अर्थात् मुक्त जीवन। जो जीवनमुक्त हुन्छ ऊ नै संगमयुगको प्राप्तिमुक्त हुन्छ। सदा अगाडि बढ्दै जाऊ र बढाउँदै जाऊ। कुमारहरू त सदा खुशीमा नाच्नु पर्छ— वाह कुमार जीवन! वाह भाग्य! वाह बाबा... यही गीत गाउँदै गर। खुशीमा रहने गर्यौं भने कमजोरी आउन सक्दैन। सेवा र याद दुवैबाट शक्ति भर्दै गर। कुमार जीवन हल्का जीवन हो। यो जीवनमा आफ्नो तकदिर बनाउनु— यो सबैभन्दा ठूलो भाग्य हो। कति बन्धनमा बाँधिनबाट बच्यौं। सदा आफूलाई यस्तो डबल लाइट सम्झेर उड्तीकलामा चलिरह्यौं भने नम्बर अगाडि लिन लिन्छौं। अच्छा— ओम् शान्ति।

वरदान:- क्रोधी आत्मालाई दयाको शीतल जलद्वारा गुणदान दिने वरदानी आत्मा भव

तिमी सामुन्ने कोही क्रोधको अग्निमा जल्दै आओस्, तिमीलाई गाली देओस्, निन्दा गरौस्... यस्ता आत्मालाई पनि शुभ भावनाद्वारा, वृत्तिद्वारा, स्थितिद्वारा गुणदान वा सहनशीलताको शक्तिको वरदान देऊ। क्रोधी आत्मा परवश हुन्छ, यस्ता परवश आत्मालाई दयाको शीतल जलद्वारा शान्त गर— यो नै तिमी वरदानी आत्माहरूको कर्तव्य हो। चैतन्यमा जब तिमीमा यस्तो संस्कार भरिएको हुन्छ, तब त जडचित्रद्वारा भक्तहरूलाई वरदान मिल्छ।

स्लोगन:- यादद्वारा सर्व शक्तिहरूको खजाना अनुभव गर्नेवाला नै शक्ति सम्पन्न बन्छ।